

עת"א 14981/12/19 - פלוני, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

23 דצמבר 2019

עת"א 14981-12-19 פלוני (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

פלוני, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד חן מאירי

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר.
2. מדינת ישראל.

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני עתירת אסיר נגד החלטת המשיב לסווג את העותר לקטגוריה אסיר אלמ"ב.

העותר מרצה מאסר שישי של 3 שנים ו-9 חודשים בגין ביצוע עבירות של הצתה, הפרת הוראה חוקית ובגין תיק נוסף של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, גניבה מרכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, זאת החל מיום 5.10.18. מסווג כאלמ"ב.

לטענת העותר, יש לבחון שוב את סיווגו כאסיר אלמ"ב. נטען כי העבירה בגינה נגזר עליו מאסר הייתה מכוונת כלפי בנם של חמו וחמתו, אחיה של אשתו, ולכן אין מדובר בבן משפחה לפי הפקודה ואין להגדירו כאסיר אלמ"ב. נטען גם כי הרקע לביצוע העבירה אינו על רקע משפחתי ואין מקום להגדרתו של העותר כאסיר אלמ"ב. כן נטען כי העותר עובר כברת דרך טיפולית, משמש אסיר עבודה, משולב בשיחות פרטניות ובקבוצות לשינוי דפוסיים ושליטה בכעסים, כי הוא מועסק כמשגיח כשרות, אסיר חוליה, מבצע בדיק בית בתחום עבודות חשמל וקנטינה. נטען כי אין לו דוחות משמעת והוא מוסר בדיקות שתן נקיות וברצונו בהמשך לעבור לבית סוהר חרמון כדי לעבור טיפול אינטנסיבי. נטען כי אשתו ואחיה, שבביתו בוצעה העבירה, כתבו מכתבים לבית המשפט והגיעו לדין ואין להם כל סכסוך עם העותר.

המשיבים טוענים כי עניין החופשות אינו רלוונטי לעת הזו לכן העתירה בעניין הגדרתו כאסיר אלמ"ב בלבד. נטען כי על פי סעיף 24 לפקודת הנציבות 04.54.03, המפרט מיהו בן משפחה, כולל הורה של בן זוג ובמקרה עסקינן מערכת היחסים של העותר עם נפגע העבירה נופלת בגדר המקרים שבסמכות ועדת אלמ"ב לדון בהם. באשר להליך הטיפול שיעבור העותר נטען כי הוא השתתף בקבוצת אלימות כללית ראשונית ושיחות פרטניות, הוא מביע מוטיבציה לטיפול אך לא מעוניין לעבור טיפול כעת אלא בעוד כחצי שנה. כן נטען כי מפלט הביקורים של המאסר הנוכחי עולה שנפגעי

העבירה לא באו לבקר את העותר. נטען כי ההחלטה לסיווגו התקבלה כדין ויש לדחות את העתירה.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוגש לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה שכן לא נפל בהחלטת המשיבים פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה והורשע העותר, בתחילת שנת 2018 התגלע סכסוך בין העותר לבין אביה ואמה של אשתו (המתלוננים) על רקע תלונה שהגישו נגדו בגין חשדם כי התפרץ לדירתם. על רקע זה, כאשר הגיעו המתלוננים וילדיהם הקטינים לדירה שבבעלות בנו של המתלונן (אחיה של אשתו של העותר), הגיע העותר לאזור הבניין, נטל שלט פרסום גדול שהיה במקום, הבעיר אותו ועלה במדרגות הבניין לכיוון הדירה ביודעו שהמתלוננים וילדיהם הקטינים שוהים בה. הוא הניח את השלט הבוער בסמוך לשטיח שהיה צמוד לדלת הכניסה לדירה, על מנת לשלח אש בדירה, ועזב את המקום. האש שבערה אחזה בשטיח ובדלת וגרמה להתלקחותם ולנוק לדלת.

על כן, מעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה והורשע העותר עולה כי מעשה ההצתה אמנם נעשה בפתח דירתו של אחיה של אשתו של העותר, אך זאת על רקע סכסוך של העותר עם הוריה של אשתו.

בהתאם לפקודת נציבות 04.54.03 העוסקת ב"אופן עבודת ועדות משרדיות ובין-משרדיות לעבירות במשפחה - אלימות וגילוי עריות", סעיף 4ז', בן משפחה הוא גם הורה של בן זוג וגם "גיס או גיסה". בהתאם, הן הוריה של אשתו של העותר והן אחיה של אשתו של העותר נכנסים בגדר "בן משפחה" בהתאם לפקודה. יש לדחות טענות העותר כי אין מדובר בעבירות שבוצעו נגד בן משפחה. על כן, החלטת המשיבים בדבר הגדרתו של העותר כאסיר אלמ"ב ניתנה כדין ואין מקום להתערב בה. יובהר כי אין ספק כי הצתת השטיח ודלת הכניסה לדירת המגורים שבה שהו הורי אשתו של העותר או אחיה על רקע סכסוך קודם מהווה עבירת אלימות נגד בן משפחה. בנסיבות אלו, אין מקום להתערב בהחלטת המשיבים בדבר הגדרתו של העותר כאסיר אלמ"ב.

מהמסמכים שהוגשו לעיוני עולה כי העותר נמצא בתחילת ההליך הטיפולי ועליו לעבור הליכים טיפוליים ולהגיע לתובנות באשר להתנהגותו האלימה. לכן אין בהודעותיהם של המתלוננים או של אשתו של העותר ואחיה כי אין להם סכסוך עם העותר כדי להספיק על מנת להסיר את סיווגו של העותר כאסיר אלמ"ב.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני דוחה את העתירה נגד החלטת המשיבים על הגדרתו של העותר כאסיר אלמ"ב. ההחלטה ניתנה כדין, בהתבסס על תשתית עובדתית ראויה ומשיקולים הנדרשים לעניין. לא נפל בהחלטה פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

ראוי להדגיש כי החלטתי זו מתייחסת לסיווג העותר כאסיר בעל פרופיל אלמ"ב. אין בה התייחסות למניע שמאחרי הגשת העתירה והוא רצון האסיר לקבוע מועד לעריכת מסיבת בת מצוה לביתו ולקחת חלק באירוע (הנושא עלה ברקע הדין ולא נרשם בפרוטוקול). יתכן, ולעניין זה אינני מביע עמדה, כי ניתן יהיה לבחון אפשרות ליציאת אסיר לאירוע משפחתי מסוג זה בתנאים כאלו או אחרים, תוך התייחסות למכלול הנתונים בענינו של האסיר. לשם כך על באסיר להגיש בקשה מתאימה שתיבחן, תוך שימת לב לעובדה שמדובר בבקשה להשתתף באירוע של בת. עם זאת, ומבלי להקל ראש ברצון אב לקחת חלק באירוע של ביתו, אין בנתונים כפי שבפני בית המשפט כדי להצביע על פגם בעצם סיווגו של האסיר כבעל פרופיל אלמ"ב ובהחלטות שהתקבלו עד היום בענינו של האסיר.

העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק מפקק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא